

עוף הבשר הצעיר נעשה עד מהרה מקובל חול באנגליה כמעט כמו בארצות הברית.

כך יכולות שיטות העבודה של האיכר האמריקאי להדריך את העולם כיצד להתגבר על המחסור במזונות אשר נוצר עקב גדילתה המדיהימה של האוכלוסייה. יתכן שבעשור השנים הקרוב יהיה הייצוא האמריקאי החשוב ביותר — ניסיונם של האיכר נורת ואיכרים אמריקאיים אחרים, כפי שנרכש טיפין טיפין על ידם, כל אחד במשקו.

תורגם ע"י ד. עצמון

(מתוך "טיימס", 9 במארס, 1959).

החדשות הוכחו כיצילות, ולא רק בארצות הברית אלא בכל מקום אחר שנוסו. כך, למשל, ניסה אנטוני פיישר באנגליה את מזלו במשק החלב. לאחר שכל עדרו הלך בדרך כל הארץ לאחר מחלת הפה והטלפיים, כמעט ואמר נואש. אז שמע על השיטה האמריקאית לגידול עופות לבשר. הוא כתב לאחת החברות וביקש חוברות הדרכה המחולקות חינם לכל דורש. הוא החל עם 200 עופות. כיום מייצר הוא מיליון עופות לבשר בשנה. כמלך תעשיית העופות לבשר באנגליה יש ברשותו כיום מפעל אחד להתקנת העופות הוא עומד להקים שני לשירות עופותיו הוא ואלה המיוצרים על ידי אחרים המחקים אותו.

לקט ממכתביו של בר-ענן, המבקר בארצות הוי

● בפריזלנד ההולנדית משווקים בזמן האחרון את מיהגבינה כמסקה עממי בשם "ריבאלה" (Rivella). המסקה היא טעים מאוד ונתחבב על קהל הצרכנים עד כדי דחיקת כל מיני "לימונאדות" מהשוק. הריבאלה נמכרת בחנויות במחיר העולה פי שניים על זה של חלב מלא; במסעדות מגיש משקה זה במחיר של בירה.

● ביקרתי בהולנד במשקו של איכר, בעל עדר של 45 פרות, שתנובתן הממוצעת היא 6000 ק"ג חלב. משק זה הוא בשכנות עם מכון הורעה מפורסם, אולם אין הוא נזקק לשירות המכון ורוכש לעצמו פרים לפי ראות עיניו. בזמן האחרון קנה פר צעיר שלא הצטיין במיוחד במבחן האקסטארייר (76 נקודות), אולם משקלו בגיל שנתיים הוא 1000 ק"ג והוא, לפי מוצאו, ממשפחה עתירת-חלב. באותו משק היתה לי האפשרות להסתכל בקבוצת פרות צעירות (מבכירות) בנות פר אחר התפעלתי ממבנה העטין שלהן; מבנה כזה של עטין ובעל צורה כה סימטרית לא נודמן לי לראות בעדריו בארץ. הפר החדש שרכש אותו איכר הוא ממשפחת הפר שהוריש עטינים אידיאליים אלה.

● עדרים מסויימים בהולנד (פריזלנד ונורד-הולנד) התקדמו במידה רבה בטיפוח פרות בעלות גופה עמוקה ועטין מעולה. יתכן שרצוי הדבר לרכוש מספר פרים מבוררים מעדרים אלה כדי לקדם את טיפוח סגולות אלה בעדריו.

● בביקורי באנגליה התעניינתי בבקר "בריטיש-פריזיאן". התגבשות הטיפוס של בקר זה מושפעת מפרים הולנדיים-פריזיים ומפריים קנדיים. הבקר הבריטי-פריזי הוא מגודל במקצת מזה שבולנד ואינו כה "עדין" כבקר הקנדי. אין הבקר הזה כה אחיד בהופעתו כבהולנד, וניתן להבחין בעדרי "בריטיש-פריזיאן" טיפוסים שונים למדי. הבהמות הקרובות במבנה הגוף שלהן לטיפוס הקנדי מצטיינות אמנם בכושר הנבנה גבוה יותר, אולם בתפוקת הבשר הן נחשלות יותר; גם קצב הגדילה של אלה הוא איטי יותר והבוקרים האנגלים מציינים אותם כגזע "מאחר להתגבר". ניסויים שנערכו בגידול שוורים לבשר משני הטיפוסים, קנדי והולנדי, הוכיחו שהקנדים היו קלים יותר בגיל השיווק.

הגזע הפריזי באנגליה מתפשט במהירות, כיון שהוא עולה על שאר הגזעים בשתי התכונות, בייצור חלב ובייצור בשר. מחשיבים באופן מיוחד את קצב גדילתו המהירה, והוא עולה בכך אף על הגזע ההרפורדי. בייצור בשר הוא גם החסכוני ביותר משום שמסתפק בפחות מזון לתוספת יחידת משקל מסויימת. מבחינה זו עולים השוורים הפריזיים אף על בני הכלאים הרפורד-פריזי, אם כי משקל הלידה של בני כלאיים אלה הוא 6-7 ק"ג גבוה מזה של הפריזיים הטהורים. בתנאי הזנה שווים עולים השוורים הפריזיים על בני הכלאיים בגלל קצב הגדילה המהיר, בו הם ניחנו; בתנאי הזנה אינטנסיביים עוד עולה וגוברת עליונותם של הפריזיים.

בזמן האחרון מנסים להגביר את ייצור הבשר באנגליה ע"י הכנסת הגזע "שארולה" מצרפת. כשדנו בשאלה זו במועצה הארצית לשיווק בשר, ובאי כוח גזעי הבשר האנגליים הביעו חששות מחמת התחרות מצד ה"שארולה", השמיע מנהל המועצה משפט דלהלן: "אין אתם צריכים לחשוש שמא תיפגע ע"י ה"שארולה", תחששו מהפריזי!"